

SEX=БАЛЯСЫ

ТАМ, ДЗЕ ТОНКА...

Навіна ад суседзяў, якая ўскалыхнула многіх... У Расіі абмяркоўваюць ідэю ўвядзення па прыкладзе Японіі штрафаў для людзей, якія пакутуюць на атлусценне, — тых, у каго талія перавышае аб'ём 90 сантыметраў. Пасыл, вядома, добры — трэба дбаць пра сваё здароўе. («Думаць пра тых, хто будзе насіць цябе на руках. Не жары на ноч!») Хоць, напрыклад, той жа колішні галоўны санітарны ўрач Геннадзь Анішчанка даводзіць, што прыклад з Японіяй — не самы ўдалы. Маўляў, там монанацыянальная дзяржава, усярэдненыя стандарты і свае асаблівасці канстытуцыі цела. («— Мне ў маім становішчы трэба добра і многа есці. — Наста, у якім яшчэ становішчы? — У становішчы чалавека, які любіць добра і многа есці!») Ага, і менталітэт іншы. («За зіму я набрала дзесяць кілаграмаў. Падкажыце, дзе можна купіць леапардавыя ласіны?»)

Прымусам сапраўды наўрад ці што атрымаецца дабіцца, калі ў чалавека няма жадання. («— Дзяўчына, што вы робіце сёння вечарам? — Я абсалютна свабодная. А што? — Я б на вашым месцы схадзіў у спартзалу»). Ды і ў медала, як вядома, два бакі. Вось, скажам, прадстаўнікі самага вядомага брэнда бялізны ў свеце Victoria's Secret у канцы мінулага года заявілі, у прыватнасці, што не будуць прымаць на работу мадэляў «памеру плюс». І што? А не гэтага чакалі сучасныя спажыўцы! («— Я прыхільніца здаровага харчавання. — Але ж ты жарэш усё без разбору! — Дык хіба гэта не здарова?») У выніку праз чатыры месяцы брэнд мусіў закрыць паўсотні сваіх крамаў у ЗША. Іншымі словамі, там дзе тонка, там, як вядома, і рвецца. Некайя неспадзяванка хутчэй за ўсё здараецца ў сітуацыі, дзе ўжо дагэтуль былі пэўныя праблемы. («Дыеталагі раіць есці часта, але патроху. Першая частка рэкамендацыі ў мяне ўжо выдатна атрымліваецца»). Таму, як гаварыў Міхаіл Жванецкі: «Больш рупліва трэба, рабяты. Агульным выглядам авалодалі, цяпер падрабязнасці не трэба прапускаць».

Для кагосьці залішняя вага (я не заклікаю да гэтага!) — абсалютна не перашкода для таго, каб радавацца жыццю. Памятаеце гісторыю, калі секс брытанскай пары... разбурыў трохпавярховы будынак у Ліверпулі? Ложак 290-кілаграмовага мужчыны і яго 200-кілаграмавай партнёршы падчас уцех праваліўся скрозь падлогу на другі паверх, а потым і ў падвал. («— Былі такой добрай парай. Чаму яны разбегліся? — Ён — Шалі, яна — Дзева. Дзева растаўсцела — Шалі не вытрымалі!») Падзенне прывяло да разбурэння не толькі падлогі, але і сцен 250-гадовага будынка. («Добры секс — той, пасля якога нават суседзі выходзяць пакурыць».) Балазе, у той момант у доме нікога не было, адзінай траўмай быў пералом у героя-каханка. Па словах суседзяў, калі пара некалькі разоў на тыдзень вельмі гучна займалася сексам, будынак літаральна дрыжэў, а святло мігацела. На сценах з'явіліся шчыліны, так што лёс дома быў прадвызначаны. («Убачыў у аптэцы ўпакоўку з 12 прэзерватывамі і адной гігіенічнай сурвэткай у падарунак. Не вытрымаў, спытаў у прадаўца: а навошта сурвэтка ў падарунак? Адказ забіў: пот з ільба выціраць!») Я ж казаў — дзе тонка...

Гледачы брытанскага ранішняга шоу былі здзіўлены сюжэтам пра пару з Аўстраліі. Дзяўчына пасля сустрэчы з абраннікам спецыяльна набрала 76 кілаграмаў і стала важыць усе 188... Трэба сказаць, што маладыя людзі пазнаёміліся на глебе захаплення фідэрызмам — адкормліваннем сваіх партнёраў. Дзяўчына ёсць вялікія порцыі, а па начах у пары адбываюцца інтымныя сеансы кармлення... («Каб спадабацца дзяўчыне-аптэкару, скажы: «Мне пачак віягры». А потым, доўга паглядзеўшы ёй проста ў вочы, дадай: «Ужо не трэба!») Уладальніца пышных формаў заявіла, што стала адчуваць сябе больш упэўнена і сексуальна пасля набору вагі, аднак больш паўнець не збіраецца. Многія гледачы шоу ў каментарыях зазначылі, што не вераць, быццам са 188 кілаграмамі можна весці здаровы лад жыцця... («На конкурсе прыгажосці вельмі непрыгожая дзяўчына стала пераможцай у намінацыі «Міс Малайчына, што прыйшла».)

А вось амерыканская пара з атлусценнем са штата Місуры дзеля першага сексу худзела 11 гадоў! («— Для мяне было расчараваннем даведацца, што ты працуеш у «Макдональдсе». — Расчараванне — вялікае, малое, сярэдняе?») Агулам яны важылі 572 кілаграмы, пасля аперацыі пазбавіліся практычна ад паловы вагі. («Аптыміст Мікалай так і не змог вызначыць, у якім месцы яго жонка худая»). Я ж ужо гаварыў пра два бакі аднаго медала...

А ў ідэале тонкай павінна быць не толькі талія. Такім жа ва ўсіх хацелася б бачыць і пачуццё гумару. А то ведаеце, як яно часам бывае... («Пасля сексу кінула ў яго ложка манетку, каб вярнуцца... А ён пакрыўдзіўся, падумаў, што заплаціла...») Сталічны заапарк напярэдадні жаночага свята запусціў у сацыяльных сетках жартаўлівы конкурс «Прыгажосць — страшная сіла». Ён прапанаваў даслаць фота каханай жанчыны і напісаць у каментарыях, на якую... жыхара заапарка яна падобная і чаму. Смешна? Каляжанка як пачула пра такі «жарт», адрасу выдала: калі б мой муж зрабіў так, ніколі б не даравала! («— Дарагая, ты заўсёды натхняеш мяне на творчасць! — Але ж ты пішаш анекдоты! — Прабач!»)

...І напрыканцы пажаданне: каб не «парваліся» ні талія, ні пачуццё гумару!

Кастусь ХАЦЕЛАЎ-ЗМАГЕЛАЎ.

«Шансон — ужо не толькі блатная песня»

(Заканчэнне.)

Пачатак на 1-й стар. «ЧЗ».)

— Шансон цяперашні і ранейшы моцна адрозніваюцца?

— Цяпер кірунак стаў вельмі шматгранны, гэта ўжо даўно не толькі блатная песня. Ён стаў больш нагадваць тое, што раней называлася эстрадай альбо шлягерам. Гэта тыя кампазіцыі, якія жывуць больш за тры-пяць гадоў, не як хіты-аднадзёнкі. Гэта тыя песні, якія хочацца пераслухоўваць, выконваць у кампаніі блізкіх людзей як у моманты радасці, так і суму.

«Лічу сваё поўнае імя не вельмі сцэнічным, таму, калі прыйшоў час, прыдумаў псеўданім Аляксея РОМ».

— Ці папулярны гэты кірунак у Беларусі?

— Я лічу, што не толькі ў нас, але і на прасторах СНД, і таму ёсць мноства пацвярджэнняў. Гэта і поўныя залы, і тая акалічнасць, што радыёстанцыі, у фармаце якіх прысутнічае шансон, — самыя рэйтынгавыя. На іх самая вялікая, дарослая, плацежаздольная і думаючая аўдыторыя.

— А што наконт моладзі?

— Напрыклад, у Расіі і Украіне вельмі шмат маладых слухаюць і разумеюць шансон. А ў Беларусі асноўная яго аўдыторыя нашмат старэйшая. Я ўвогуле лічу, што практычна кожны чалавек з часам прыходзіць да таго, што яму становіцца зразумелай і патрэбнай такая музыка.

— Творчасць якіх шансаньё паўплывала на вас?

— Не магу сказаць, што ў мяне ёсць любімыя выканаўцы. З сабой у дарозе заўсёды ёсць флэшка з музыкай, на ёй сабраныя выканаўцы і кампазіцыі розных жанраў ды кірункаў. Часцей за ўсё гэта не масава-папулярныя творы, а тое, што падабаецца асабіста мне. Хоць наогул музыкі ў жыцці хапае, таму ў вольны час я не так часта яе слухаю. Часцей за ўсё гэта проста радые ў фонавым рэжыме. Калі еду за рулём у далыняй дарозе, адна з маіх любімых мелодый — гэта цішыня.

— Вы сольны выканаўца. А як ставіцеся да дуэтаў?

— Добра, але пакуль у мяне амаль не было такога вопыту.

Аднак на гэтую тэму ёсць шмат планаў і ідэй. Лічу, што першапачаткова трэба адштурхоўвацца ад матэрыялу. Не так важна з кім спяваць, больш важна, што менавіта.

— Ці часта гастралюеце?

— На шчасце, у мяне шмат работы, выступленняў і пераездаў. У асноўным, вядома, па Беларусі, бо гэта мая радзіма. Рэгулярныя гастролі па ёй бываюць вясной і восенню. Часта запрашаюць на дні горада, разнастайныя прыватныя і закрытыя мерапрыемствы як у нас, так і за мяжой. Паколькі я спяваю толькі на рускай мове, гэта абмяжоўвае спектр магчымасцяў, але тым не менш, географія маіх выступленняў усё роўна досыць шырокая. Калі казаць пра замежжа, то неаднаразова выступаў на прыватных мерапрыемствах у Германіі, ААЭ, краінах Балтыі, вельмі шмат ва Украіне, ну і, вядома ж, у Расіі — ад Калінінграда да Далёкага Усходу.

— Што вы думаеце пра крытыку ў свой адрас?

— Да разумнай, абгрунтаванай і, самае галоўнае, кампетэнтнай

Гэта свята музыкі, новыя знаёмствы, уражанні, сустрэчы з сябрамі.

— Самі пішаце свае песні?

— На жаль, я не заўсёды магу самастойна напісаць такую кампазіцыю, якую хацелася б выканаць. Таму звяртаюся да паслуг прафесіяналаў. Так атрымалася, што за апошнія гады ў мяне амаль няма песень беларускіх аўтараў, за некастрычаным выключэннем. Часцей за ўсё мне пішуць Аляксандр Яроменка, Сяргей Рускіх-Север, Андрэй Кураеў. З беларускіх кампазітараў я б адзначыў свайго сябра Ігара Аксюту, некалькі твораў якога ўжо запісаў і яшчэ з ім намечана работа.

— Якія творчыя планы на будучыню?

— Увесь час пішуцца новыя песні. Спадзяюся, што яны прыйдуцца даспадобы паважаным слухачам. А наогул, планы — рэч няўдзячная. Спадзяюся даўжэй павыступаць, запісаць шмат добрых кампазіцый, каб яны падабаліся не толькі мне, але і, вядома ж, публіцы.

«Практычна кожны чалавек з часам прыходзіць да таго, што яму становіцца зразумелай і патрэбнай такая музыка».

— Ці даводзілася ў прафесійнай дзейнасці пераступаць цераз сябе?

— На шчасце, не. Наогул, імкнуся жыць па сумленні і па справядлівасці. Як і ва ўсіх, у мяне бываюць спрэчкі, сваркі і непаразуменні з людзьмі і ў паўсядзённым жыцці, і ў рабоце. Лічу, што пакуль ні разу не даводзілася ісці па галовах. Спыняю стасункі з тымі, хто падштурхоўвае мяне пераступіць цераз мае ж прынцыпы. Кожнаму сваё. Жыву, як умею, і нікому не навязваю сваю пазіцыю.

— Ці лічыце сябе паспяховым і шчаслівым чалавекам?

— Што датычыцца шчасця, то ў кожнага яно сваё, і ўсё пазнаецца ў параўнанні. Не хачу гнявіць Бога. Мяркую, я шчаслівы чалавек. А пра поспех хочацца думаць, што ўсё самае важнае яшчэ наперадзе.

Ангеліна НОВІКАВА, студэнтка II курса Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта культуры і мастацтваў.

стаўлюся нармальна. Але я не выношу беспадстаўнай балбатні і размоў «за спінай».

— Вы ўдзельнічалі ў многіх фестывалях. Што было для вас самым складаным?

— Наогул усе іх я падзяліў бы на дзве падгрупы: конкурсныя і проста канцэртнага фармату. Калі ты канкурсант, то самае складанае — сканцэнтраванацца на выступленні, правільна падабраць рэпертуар і паспрабаваць максімальна добра праспяваць. Мне шанцавала, я ні разу не вяртаўся дадому без прызовага месца. А з часам нават сталі рэгулярна запрашаць у склад журы. Што датычыцца святачна-канцэртных фестываляў, то ў іх нічога складанага няма.

ЧЫРВОНКА
Чырвоная змена

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ №12
ад 19 лютага 2009 года выдана
Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.
Заснавальнікі газеты —
рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавешчы дом «Звязда»,
грамдаскае аб'яднанне «Беларускі рэспубліканскі саюз моладзі».
Дырэктар — галоўны рэдактар
СУХАРУКАЎ Павел Якаўлевіч.

Адказны за выпуск: рэдактар аддзела
Надзея НІКАЛАЕВА, рэдактар аддзела Сяргей РАСОЛЬКА.
Выдавец — рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавешчы дом «Звязда».
Адрас рэдакцыі: 220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10А.

Кантактныя тэлефоны: 292 44 12, 287 17 41.
e-mail: info@vziazda.by

Газета адрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве
«Выдавешчы дом «Беларускі Дом друку».
ЛД №02330/0494179 ад 03.04.2009.
220013, г. Мінск, пр. Незалежнасці, 79.
Тыраж 20.008.
Нумар падпісаны ў 19.30 13.03.2019 г.